

om, at dette er Begyndelsen til Fristelsen for de unge Mennesker. Naar disse unge Mennesker ved at komme ind i en Butik stadig faae en Snaps, faae de derved Smag paa Brændevin, uden at det paa nogen Maade er en Nødvendighed for dem at drikke Brændevin. Dersom man gaar ud fra, som et æret Medlem, der tidligere havde Ordet, at det er en Nødvendighed for Færingerne at nyde Brændevin i deres Hjem, maa jeg dog bede bemærket, at der Intet er til Ginder for, at de kunne skaffe sig denne Nødvendighedsartikel, idet de faa ofte komme til de større Handelsstæder, hvor der vedblivende vil være Brændevinshandel, at de der uden Vanskelighed ville kunne forsyne sig til Husbehov; Færen ligger kun deri, at Færingen kan gaa hen i den lille Handel i Bygden og der drikke sig fuld, men ikke i, at han kjøber Brændevin i større eller mindre Mængde for at have det i sit Hus og hjemme at kunne nyde en Snaps til sin Mad. Hvad selve Spørgsmaalet om, at Brændevin er en Nødvendighedsartikel paa Færøerne, angaar, skal jeg gjøre opmærksom paa, at i den kongelige Handels Tid var det meget sjældent, at nogen Færing havde Brændevin i sit Hus, og den Rejsende, som kom til en færøisk Bonde — jeg maa minde om, at der ikke er noget som helst Gæstgiversted paa Færøerne, men at den Rejsende bliver gæstfrit modtaget af enhver Bonde — blev der aldrig budt en Snaps. Der blev budt enten Kaffe eller Mælk til Maden, men Snaps blev der aldrig budt, og dersom den Rejsende ønskede og had om en Snaps, vilde det meget ofte være Tilfældet, at den vedkommende Bonde var nødt til at erklære, at han ikke havde Brændevin i Huset. Saa lidet blev Brændevin dengang anset for at være en Nødvendighedsartikel paa Færøerne. Dersom dette Lovforslag nu bliver forkastet, vil efter min Mening den rimelige Følge deraf blive, at de større Kjøbmænd, som have afleveret deres Bevillinger, ville være moralsk berettigede til at kræve dem tilbage af Amtmanden, fordi de ere afleverede under den bestemte Forudsætning, at dette Lovforslag skulde blive vedtaget. Bliver Lovforslaget ikke vedtaget, eksisterer Forudsætningen ikke mere, og saa ville Kjøbmændene som sagt være moralsk berettigede til at fordre deres Bevillinger atter udleverede, og vi ville da have det samme ulykkelige Uvæsen med Brændevinshandel nordensfjords, som vi hidtil have haft. Jeg vil bede det høie Thing om vel at betænke, at det for Færingerne er en selvstændig Belfærds-sag, som her omhandles, og at det af alle forstandige Færinger anses for at være et virksomt Middel til at modarbejde den skadelige Brændevinsdrikkelse paa Færøerne.

Faaborg: Det var med megen Interesse, at jeg hørte det lange og lærde Foredrag om Færøernes Brændevins-historie. Jeg har dog et Par Bemærkninger at gjøre dertil. Jeg er uenget-

lig gaaet ud fra den Tanke, at Færingerne vare Mennesker ligesom vi Andre. Jeg vidste ikke, at de i Grunden vare saadanne uskyldige Væsener som Indianerne, at Brændevin kunde betragtes for Færingerne paa samme Maade som Ildvandet i sin Tid for Indianerne; jeg troede, at man nok maatte kunne overlade til Færingerne selv at bestemme, om de vilde nyde mere eller mindre Brændevin, eller slet intet. Efter hvad det ærede Medlem for Færøerne (Bærenghen) nys har udtalt, vilde jeg anse det for rigtig, at det blev Færingerne aldeles forbudt at drikke Brændevin, saa at der ikke blev nogen Tilførsel af Brændevin og altsaa heller ingen Brændevinsdrikkelse. Jeg har slet ikke noget imod, ja, jeg vil gjerne være med til at hjemme Brændevinsdrikkelsen; men jeg paastaar, at de Bestemmelser, som dette Lovforslag indeholder, snarere vil fremme end forhindre Brændevinsdrikkelsen, idet de vil fremme ulovlige Udsalgstæder. (Afbrydelse.) Det ærede Medlem for Færøerne har selv vist os, hvor pant Loven kan omgaa, idet han omtalte, at Kjøbmændene slet ikke maatte udsjænte Brændevin gratis i deres Butikslokale, men i deres private Bærelser kunde de gjøre det. Med Hensyn til, at jeg har udtalt Mistillid til Færøernes Repræsentation, Lagthinget, vil jeg sige, at jeg tror at have Grund dertil, thi, som jeg før sagde, er Lagthinget ikke nogen demokratisk Repræsentation. Det ærede Medlem nævnte, at baade Præster, Skolelærere, og jeg ved ikke hvilke flere i Lagthinget, alle vare enige om at søge denne Lov fremmet; men jeg vil spørge det ærede Medlem, om Arbejderne ere repræsenterede i Lagthinget; thi det er netop disse, der til visse Tider kunne trænge til at nyde Brændevin, ganske vist med Maadehold. Jeg erindrer ikke i dette Dieblitt, hvormange kongevalgte Medlemmer der er i Lagthinget; men hvis jeg ikke tager meget feil, er det nok en Trediedel af Medlemmerne, og en saadan Repræsentation kan ikke kaldes demokratisk.

Th. Kruse: Jeg tror ganske vist ikke, at Mobbemærkninger og Besvarelser af, hvad der er fremsført af Andre, egentlig have hjemme ved en 1ste Behandling, og jeg skal derfor i Dieblittet lade det Meste af, hvad det ærede Medlem for Færøerne (Bærenghen) fremsførte, ligge. Der er dog et Udtryk, han to Gange kom tilbage til, som jeg paa det Bestemteste skal tillade mig at tilbagevise, og det er Udtrykket om de „forstandige“ Færinger. Jeg vil haabe, at de fleste Folk paa Færøerne have Forstand, og jeg tror, at der er Folk paa Færøerne, som ønske at drikke en Snaps, der ere forstandige nok dertil. Jeg tror derfor, at denne Tale meget godt kan udelades. Man kan se en Sag meget forstandigt fra to modsatte Synspunkter, og jeg haaber derfor, at mit Fremførte ikke af dette høie Thing skal anses for mindre forstandigt, end det, som det ærede Medlem